Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/12/2022
Identifikačné číslo spisu:	4214201403
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:4214201403.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v spore žalobcu: ADIANT, spol. s r.o., so sídlom Železničná 4, 945 01 Komárno, IČO: 36 552 526, zast. JUDr. Gergely Pšenák, advokát, so sídlom M. R. Štefánika 30, 940 01 Nové Zámky, proti žalovanému: T & L car spol. s r.o., so sídlom Hviezdna 2/4, 945 01 Komárno, IČO: 45 659 257, zast. JUDr. Lívia Kňažíková, advokátka, so sídlom M. R. Štefánika 6, 945 01 Komárno, o zaplatenie 11 669,17 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 4Cb/43/2017, o dovolaní žalobcu a dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 29. júna 2021, č. k. 15Cob/26/2020-898, takto

rozhodol:

I. v Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
II. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
III. Žalobca ani žalovaný n e m a j ú n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. v Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 29. júna 2021, č. k. 15Cob/26/2020-898, v prvom výroku zmenil rozsudok Okresného súdu Komárno (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 8. januára 2020, č. k. 4Cb/43/2017-757, tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1 281,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od 4. decembra 2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. V druhom výroku odvolací súd priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 78,04 %.

2. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 11 669,17 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody. Žalobca žalovanému prenajal nebytové priestory v dome súpisné č. XXX na adrese T., v ktorých žalovaný prevádzkoval autoumyváreň, na základe zmluvy o nájme uzatvorenej na neurčito od 1. októbra 2010. V roku 2011 mal žalovaný užívanie predmetných priestorov ukončiť a keďže nemal kde prechodne uložiť vysťahované zariadenie ručnej autoumyvárne, žalobca mu umožnil uskladnenie zariadenia v tom istom areáli do iného objektu vo výstavbe s názvom polyfunkčný dom. Žalovaný si podľa žalobcu na prechodný čas uskladnil

vybavenie za dohodnutú odplatu a za podmienky skolaudovania tohto objektu sa mal uchádzať o prenajatie týchto nových priestorov na totožný predmet činnosti. Na uskladnenie nebola so žalovaným vyhotovená žiadna zmluva. Kolaudácia objektu sa oddialila z dôvodu, že žalovaný mal zasiahnuť do podstaty budovy, rozbiť novú podlahu a upevniť tam stroje a potrubia, prerobiť elektrický rozvod a začať bez súhlasu žalobcu priestory prevádzkovať ako autoservis a pneuservis. Žalovaný užíval tento priestor bez zmluvy a bez súhlasu vlastníka. Týmto konaním žalovaného mala žalobcovi vzniknúť na objekte škoda vo výške 11 669,17 eur, pozostávajúca zo sumy 676,- eur titulom rozbitia novej podlahy pre osadenie strojov a potrubia vysokotlakových potrubí, kompresorov a strojov pre pneuservis a ich uchytenie do podlahy, sumy 376,- eur titulom neoprávnených zásahov do novej elektroinštalácie a jej desanácie aj smerom k ďalším napojeným odberateľom tejto služby, sumy 179,- eur titulom likvidácie starých pneumatík v počte 500 ks, sumy 4 800,- eur titulom sklzu kolaudačného konania objektu a ušlého zisku z prevádzkovania objektu, sumy 120,- eur titulom zanechania služby skladovania sezónnych pneumatík pre súkromné osoby, sumy 50,- eur titulom upratovania po stavebných zásahoch od hrubej nečistoty, sumy 983,17 eur titulom neuhradenia faktúry č. F02013/10 za spotrebu elektrickej energie za 1 - 3/2013, sumy 2 700,- eur titulom neuhradeného dohodnutého paušálu za vodné - stočné od 5/2011 do 8/2013, sumy 540,- eur titulom parkovania, stráženia a monitorovania kamerovým systémom v areáli ponechaných motorových vozidiel vrátane vlastného auta Renault megane, sumy 465,- eur titulom obmedzenia voľnej kapacity budovy a pohybu klientov z dôvodu zanechaných strojov a zariadení pred odstránením, sumy 780,- eur titulom skladovania predmetov uplatneného zádržného práva v rozsahu priestoru pre jedno osobné motorové vozidlo.

2.1. Súd prvej inštancie prvýkrát rozhodol o žalobe rozsudkom z 29. apríla 2015, č. k. 4Cb/25/2014-146 tak, že žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd na základe odvolania podaného žalobcom rozsudkom z 26. apríla 2016, č. k. 15Cob/122/2015-196, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením zo dňa 30. marca 2017, č. k. 5Obdo/73/2016-260, tak, že zrušil rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Najvyšší súd poukázal na ust. § 3 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, ktoré upravuje obligatórnu písomnosť zmluvy o nájme nebytových priestorov, preto je záver odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie o platnom uzatvorení zmluvy o nájme nebytových priestorov bez jej písomného vyhotovenia nesprávny.

2.2. Súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodol rozsudkom z 8. januára 2020, č. k. 4Cb/43/2017-757, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6 210,- eur s 8 % ročným úrokom z omeškania od 4. decembra 2013 do zaplatenia, žalobu v časti zaplatenia istiny v sume 5 468,17 eur a zvyšku úrokov z omeškania zamietol a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 6,28 %. Súd prvej inštancie v súlade s názorom dovolacieho súdu konštatoval, že žalovaný v rozhodnom čase nemal so žalobcom písomne uzatvorenú nájomnú zmluvu, predmetom ktorej by bol nájom nebytového priestoru na adrese Železničná 4 v Komárne. Nebol predložený ani dôkaz o tom, že by prišlo k zmene predmetu nájmu, na základe pôvodnej nájomnej zmluvy. Žalovaný porušil právnu povinnosť, keď neoprávnene užíval nehnuteľnosti žalobcu a žalobcovi tým spôsobil škodu. Žalobca však preukázal len časť uplatnenej náhrady škody. Súd prvej inštancie považoval za preukázaný nárok žalobcu na zaplatenie sumy 676,- eur titulom rozbitia podlahy, sumy 376,- eur titulom neoprávnených zásahov do elektroinštalácie, sumy 179,- eur titulom likvidácie starých pneumatík v počte 500 ks, 120,- eur titulom zanechania služby skladovania sezónnych pneumatík, sumy 50,- eur titulom upratovania po stavebných zásahoch a sumy 4 800,- eur titulom ušlého zisku vzniknutého sklzom kolaudačného konania objektu. Podľa záverov znaleckého posudku zo dňa 17. júla 2017, č. 16/2017, bola za obdobie roka 2015 výška ušlého zisku vyčíslená na sumu 25 912,92 eur. Žalobca si uplatnil náhradu ušlého zisku v nižšej výške, preto mu súd prvej inštancie priznal nárok v celom rozsahu. Žalobca podľa súdu prvej inštancie nepreukázal nárok na náhradu škody vo výške 983,17 eur titulom neuhradenej faktúry č. F02013/10 za spotrebovanú elektrickú energiu, nárok vo výške 2 700,- eur za neuhradený dohodnutý paušál za vodné - stočné, nárok vo výške 540,- eur za parkovanie, stráženie a monitorovanie kamerovým systémom a ani nárok vo výške 465,- eur titulom obmedzenia voľnej kapacity budovy a pohybu klientov.

2.3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca aj žalovaný. Žalobca v odvolaní

namietal, že žalovaný v konaní netvrdil, že by nepoužíval elektrickú energiu, súd prvej inštancie mal preto vyhovieť žalobe aj v časti nároku na zaplatenie neuhradenej faktúry č. F02013/10. K neuznaniu paušálu za vodné a stočné vo výške 2 700,- eur žalobca uviedol, že dohodnutý paušál sa týkal spoločnosti KOMVaK, avšak vodu užíval žalovaný pre autoumyváreň. Súd prvej inštancie podľa žalobcu nesprávne posúdil aj nárok žalobcu na zaplatenie 540,- eur titulom náhrady za parkovanie, stráženie a monitorovanie kamerovým systémom, a to i napriek tomu, že svedkovia potvrdili, že vozidlo konateľa žalovaného bolo strážené v areáli a pre určenie výšky škody predložil cenu podobných služieb v lokalite. Vo vzťahu k nároku na zaplatenie 465,- eur titulom obmedzenia voľnej kapacity budovy a pohybu klientov z dôvodu zanechania strojov a zariadení žalobca uviedol, že svoj nárok riadne vyčíslil a preukázal. Ďalej výzvou, neoprávnenými úpravami, ušlým ziskom a neoprávneným užívaním nehnuteľnosti žalobca preukázal, že uplatnenie zádržného práva bolo dôvodné a jeho nárok na náhradu škody za skladovanie predmetov uplatneného zádržného práva v rozsahu priestoru pre jedno osobné motorové vozidlo bol daný.
2.4. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal záver súdu prvej inštancie, že svojim konaním spôsobil žalobcovi škodu spočívajúcu v ušlom zisku, ktorý si uplatnil za 15 dní sklzu pri ušlom zisku 320,- eur denne. Žalobca uviedol podľa žalovaného nepravdivé skutočnosti o kolaudačnom konaní a stavebnom povolení, ktoré malo byť vydané na „sklad“ a nie na stavbu polyfunkčného objektu, o čom žalovaný nemal vedomosť. Priestory mu boli žalobcom prenajaté za účelom prevádzkovania autoumyvárne. Žalobca pri kolaudácii dňa 3. júla 2012 nepredložil žiadne doklady o predpísaných skúškach, ani vyjadrenia dotknutých orgánov, tak ako to vyplýva aj z Protokolu o priebehu pojednávania vo veci kolaudácie stavby zo dňa 3. júla 2012, v ktorom bola aj poznámka o užívaní stavby. Skutočný dôvod neskolaudovania stavby nemá nič spoločné s argumentmi žalobcu. Žalobcom predložený znalecký posudok č. 16/2017 neuznáva, pretože ide o výpočet reálneho zisku za rok 2015 a nie o výpočet hypotetického zisku. Ak sa aj vychádza z tohto dôkazu, ušlý zisk za 15 dní je 1 079,70 eur, čo je v rozpore s ušlým ziskom uplatneným žalobcom. V čase podania návrhu na začatie kolaudačného konania žalobca vedel, že nehnuteľnosť je užívaná spoločnosťou ILLE - Papier - service s. r. o. (kancelárie), P. H. (kaviareň), žalovaným (autoservis) a žalobcom (kancelárie) teda, že žalobcovi neskolaudovaním budovy môže vzniknúť škoda. Ak užívanie neskolaudovaného objektu spôsobilo sklz kolaudačného konania, tak všetci uvedení štyria nájomcovia spôsobili týmto užívaním žalobcovi škodu. Žalobca začal prenajímať nebytový priestor bez riadne uzatvorenej nájomnej zmluvy, pričom na základe ústnej dohody o užívaní nebytového priestoru žalobca mesačne prevzal od žalovaného 500,- eur, teda za celé obdobie 24 mesiacov mu vyplatil 12 000,- eur. Ďalej obdržal mesačne 730,- eur, t. j. sumu 17 520,- eur. Z uvedeného vyplýva, že od augusta 2011 do augusta 2013 mal vyplatené 29 520,- eur, čím na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie. Vznik majetkovej ujmy si žalobca spôsobil sám vlastným konaním a spolupôsobenie škody poškodeným je podľa § 376 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) liberačným dôvodom. Vo vzťahu k škode spôsobenej na podlahe, táto by musela byť zrejmá pri kolaudácii, ktorá sa uskutočnila dňa 3. júla 2012 a bola by zapísaná v protokole. Stroje a zariadenia, ktoré žalovaný zakúpil pre účely autoumyvárne a pneuservisu, boli značnej hmotnosti, nebolo ich preto potrebné uchytiť do podlahy a nebolo potrebné rozbíjať podlahu, vyfrézovať obvody strojov. Žalovaný používal vysokotlakové potrubia, ktoré sú uchytené jednoduchými úchytkami na stene, pričom na objekte nevznikla žiadna škoda, čo potvrdili aj svedkovia. Podlaha sa neprerábala, uložil sa na ňu oceľový pás, iné veci na podlahe robené neboli. Žalobca po odchode žalovaného pokračoval v činnosti, ktorú vykonával bez prerušenia, pričom práce by si vyžadovali v prípade ich reálneho prevedenia odstavenie prevádzky. Zo strany žalovaného neprišlo ani k zásahu do elektroinštalácie. Predložená fotodokumentácia nepreukazuje zásahy do elektrického vedenia, resp. škody. Staré pneumatiky boli odvezené prenajatým vozidlom, a to pracovníkmi žalovaného. Nebola preukázaná škoda za službu skladovania sezónnych pneumatík, nebol vypočutý ani jeden svedok, ktorému mali byť pneumatiky odovzdané. Keďže žiadne stavebné zásahy prevedené neboli, nemohlo byť vykonané ani žiadne upratovanie.
2.5. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalovaný porušil zákonnú povinnosť tým, že prevádzkoval živnosť v priestore žalobcu bez riadne uzatvorenej nájomnej zmluvy, čo malo za následok spôsobenie škody žalobcovi. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o opodstatnenosti nárokov uplatnených žalobcom v časti sumy 676,- eur titulom rozbitia podlahy pre osadenie strojov a potrubia, sumy 376,- eur titulom neoprávnených zásahov do elektroinštalácie, sumy

179,- eur titulom likvidácie starých pneumatík v počte 500 kusov a sumy 50,- eur titulom upratovania po stavebných zásahoch od hrubej nečistoty. Odvolací súd ale nepovažoval za dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie sumy 4 800,- eur titulom sklzu kolaudačného konania objektu a sumy 120,- eur titulom zanechania služby skladovania sezónnych pneumatík, pri ktorých odvolací súd nepovažoval za preukázané splnenie podmienok podľa § 373 Obchodného zákonníka. Žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný svojim konaním spôsobil žalobcovi škodu formou ušlého zisku sklzom kolaudačného konania a skutočnej škody titulom skladovania a vydania sezónnych pneumatík tretím osobám. Podľa odvolacieho súdu absentuje aj príčinná súvislosť a preukázanie výšky škody. Súd prvej inštancie neposudzoval argumentáciu žalovaného v tejto časti nároku, keď poukazoval na skutočnosti týkajúce sa kolaudačného konania, o čom predložil aj listinné dôkazy. Podľa Protokolu o priebehu pojednávania vo veci kolaudácie stavby zo dňa 3. júla 2012 bola stavba prehliadnutá a bolo zistené, že podmienky územného rozhodnutia a stavebného povolenia boli dodržané, boli dodržané aj technické požiadavky na výstavbu a skutočné prevedenie stavby je v súlade s dokumentáciou overenou stavebným úradom v stavebnom konaní, avšak boli zistené vady a nedorobky, keď neboli predložené ku kolaudácii stavby žiadne doklady o predpísaných skúškach, ani vyjadrenia dotknutých orgánov a stavba je prevažne užívaná. Na základe uvedeného prišlo k prerušeniu kolaudačného konania. Z uvedených listinných dôkazov tak vyplýva, že dôvod neskolaudovania nezodpovedá argumentom žalobcu a nie je preukázané, že medzi konaním žalovaného a sklzom kolaudačného konania je príčinná súvislosť. Vo vzťahu k znaleckému posudku č. 16/2017 odvolací súd uviedol, že tento nepovažuje za dostatočný dôkazný prostriedok z dôvodu, že znalec vychádzal z obdobia roku 2015, ktoré nebolo rozhodným obdobím, keďže k ukončeniu užívania objektu žalovaným došlo koncom augusta roku 2013. Žalobca zároveň nevysvetlil prečo ku kolaudácii stavby prišlo až v roku 2014, keď po odchode žalovaného sám začal prevádzkovať autoumyváreň v totožných priestoroch. Žalobca nepreukázal žiadnym hodnoverným spôsobom ani nárok na náhradu škody vo výške 120,- eur titulom zanechania služby skladovania sezónnych pneumatík pre súkromné osoby, keď nepreukázal príčinnú súvislosť s prípadnou škodou, výšku a ani rozsah škody. Z uvedených dôvodov považoval nárok uplatnený žalobcom v týchto častiach za nedôvodný.

2.6. Odvolací súd vo vzťahu k náhrade škody titulom neuhradenej faktúry č. F02013/10 za spotrebu elektrickej energie za 1 - 3/2013, titulom neuhradeného dohodnutého paušálu za vodné - stočné od 5/2011 do 8/2013, titulom parkovania, stráženia a monitorovania kamerovým systémom v areáli ponechaných motorových vozidiel vrátane vlastného auta Renault megane, titulom obmedzenia voľnej kapacity a pohybu klientov a titulom skladovania predmetov uplatneného zádržného práva v rozsahu priestoru pre jedno motorové vozidlo, zhodne so súdom prvej inštancie nepovažoval podmienky pre zodpovednosť žalovaného za škodu podľa § 373 Obchodného zákonníka za splnené. Žalobca nedoložil zmluvu o odbere elektrickej energie a originálnu faktúru, ktorá by preukazovala, že táto suma mu bola fakturovaná od dodávateľa elektrickej energie a že táto zodpovedá spotrebe elektrickej energie za daný nebytový priestor, ktorú spotreboval žalovaný. Žalobca tvrdil, že objekt v období 1 - 3/2013 neužíval nikto iný, avšak uvedené skutkové tvrdenie nezodpovedalo vykonanému dokazovaniu. Faktúra č. F02013/10 bola naviac vyhotovená žalobcom. Za takto zisteného stavu potom nemožno jednoznačne ustáliť, že spotreba elektrickej energie zodpovedá žalobcom vyúčtovanej sume 983,17 eur. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že žalovaný musel spotrebovať elektrickú energiu, pretože bolo potrebné preukázať jej presnú výšku. Uvedené závery platia aj pre nárok žalobcu na náhradu škody vo výške 2 700,- eur za neuhradený paušál za vodné a stočné. Medzi stranami nebola ani dohodnutá žiadna zmluva o odplate za parkovanie a ani za stráženie a monitorovanie. Na túto skutočnosť žalobca neprodukoval žiaden dôkaz. Žiaden dôkaz žalobca neprodukoval ani vo vzťahu k preukázaniu škody titulom obmedzenia voľnej kapacity budovy a pohybu klientov a pohybu klientov z dôvodu zanechania strojov a zariadení pred odstránením vo výške 465,- eur a škody týkajúcej sa skladovania predmetov uplatneného zádržného práva v rozsahu priestoru za jedno motorové vozidlo. Odvolacie námietky žalobcu boli z uvedených dôvodov podľa odvolacieho súdu nedôvodné.

2.7. Odvolací súd vzhľadom na prijaté závery zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 281,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od 4. decembra 2013 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Vzhľadom na zmenu rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd zmenil aj výrok o náhrade trov konania. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 11 669,17 eur a odvolací súd mu priznal 1 281,- eur (10,98 %) a vo zvyšku žalobu zamietol (89,02 %). Žalovaný bol preto úspešný v časti 78,04 % a v takomto rozsahu mu odvolací súd priznal

nárok na náhradu trov konania.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu v časti, ktorou bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1 281,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 4. decembra 2013 do zaplatenia, podal dovolanie žalovaný, ktorým navrhuje rozsudok odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“) zmeniť tak, že žalobu dovolací súd v celom rozsahu zamietne a žalobcu zaviaže k náhrade trov konania žalovanému.
3.1. Žalovaný svoje dovolanie odôvodnil poukazom na § 420 písm. f/ C. s. p. Rozsudok odvolacieho súdu je podľa žalovaného nedostatočne, nezrozumiteľne a nesprávne odôvodnený. Odvolací súd mal zároveň porušiť právo žalovaného na predvídateľnosť súdneho rozhodnutia. Žalovaný v dovolaní poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/09, ktoré riešilo otázku práva účastníka konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.
3.2. Podľa žalovaného odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoj záver o poškodení podlahy strojmi žalovaného. Nie je zrejmé prečo pri tomto závere nevzal odvolací súd do úvahy dôkazy uvedené žalovaným v odvolaní. Škoda na podlahe by musela byť zrejmá pri kolaudácii, ktorá sa uskutočnila dňa 3. júla 2012 a bola by v takom prípade zapísaná v Protokole o priebehu kolaudácie stavby z 3. júla 2012. Žalovaným zakúpené stroje boli značnej hmotnosti, preto ich nebolo potrebné uchytiť do podlahy a nebolo potrebné ani rozbíjať podlahu. Svedkovia vypočutí v konaní B. C., Z. N., P. H. a A. R. a čiastočne aj svedkovia navrhnutí samotným žalobcom potvrdili, že podlaha nebola poškodená. Svedok navrhnutý žalobcom R. S. uviedol, že priestory boli opravované v malom rozsahu, konkrétne bolo vymenené osvetlenie, vymaľovala sa šatňa, podlaha sa neprerábala a bol na ňu uložený oceľový pás. Ďalší svedok uviedol navrhnutý žalobcom Z. F. uviedol, že pokiaľ sa týka podlahy, práce na nej sa vykonávali bez prerušenia prevádzky, keďže boli vykonávané pracovníkmi po pracovnej dobe. Z predloženej fotodokumentácie nie je zrejmé, kedy bola vyhotovená a nevyplýva z nej ani rozsah škôd. Faktúra vystavená spoločnosťou INVESTAV, s.r.o. nepreukazuje aká konkrétna práca bola vykonaná a či boli odstraňované škody spôsobené žalovaným. Z predloženej faktúry vyplýva, že ide o značný rozsah prác, ktoré by si vyžadovali odstavenie prevádzky na dlhší čas. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa názoru žalovaného vec nesprávne právne posúdil.
3.3. Žalovaný ďalej v dovolaní namieta, že nedostatočne odôvodnený je aj záver odvolacieho súdu o neoprávnených zásahoch žalovaného do elektroinštalácie. Všetky rozvody boli podľa žalovaného vyhotovené v priebehu výstavby objektu po dohode účastníkov konania a nebolo potrebné nič meniť ani upraviť. Z výpovedí svedkov B. C., Z. N. a P. H. vyplýva, že nemajú vedomosť o tom, že by sa v nových priestoroch prerábala elektrina. Svedkyňa Z. N. výslovne uviedla, že v novej budove boli všetky elektrické vedenia urobené pre účely automyvárky. Z fotodokumentácie podľa žalovaného nevyplývajú žiadne zrejmé zásahy do elektrického vedenia. Z uvedených dôvodov žalovaný rovnako považuje záver odvolacieho súdu o jeho zodpovednosti za škodu za nesprávne právne posúdenie veci.
3.4. Záver odvolacieho súdu o likvidácii starých pneumatík v počte 500 kusov vo výške 179,- eur je podľa žalovaného tiež nedostatočne odôvodnený. Podľa žalovaného boli dňa 10. septembra 2013 pracovníkmi žalovaného B. C. a O. M. odvezené prenajatým úžitkovým všetky staré pneumatiky, o čom svedčí aj výpoveď svedka B. C.. Odvolací súd vôbec neakceptoval dôkaz predložený žalovaným, a to Dohodu o odobratí použitých pneumatík medzi žalovaným a obchodnou spoločnosťou Gokart Speed Arena s.r.o. Pre nedostatok dôvodov napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, prečo odvolací súd nevzal do úvahy žalovaným predkladaný dôkaz.
3.5. Žalovaný namieta aj nedostatočné odôvodnenie záveru odvolacieho súdu o náhrade škody za upratovanie po stavebných zásahoch od hrubej nečistoty vo výške 50,- eur. Žalovaný namieta, že žiadne stavebné zásahy prevedené neboli, preto ani nemohlo byť vykonané žiadne upratovanie.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu v časti zamietajúcej žalobu podal dovolanie žalobca, ktorým navrhuje rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa žalobcu rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Odvolací súd sa podľa žalobcu dostatočne nevysporiadal s vykonaným dokazovaním a listinnými dôkazmi. Žalobca je toho názoru, že dostatočne preukázal nárok na náhradu škody z dôvodu sklzu kolaudačného rozhodnutia, výšku škody a príčinnú súvislosť. Žalovaný od roku 2011 užíval spornú nehnuteľnosť a vykonal na spornej nehnuteľnosti zásahy vrátane zásahov do elektroinštalácie, čím vyjadrenia RÚ VZ, OR Ha ZZ KN

neboli podľa žalobcu správne a preto boli zistené vady a nedorobky. Podľa žalobcu po podaní návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia žalobcom dňa 11. júna 2012, v ktorom žalobca navrhoval kolaudáciu stavby „SKLAD“, vzhľadom na žalovaným vykonané zmeny na spornej stavbe, došlo k zmene navrhovanej kolaudácie. Žalobca je preto toho názoru, že napadnuté rozhodnutie je zmätočné vzhľadom na vykonané dokazovanie, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci odvolacím súdom. K vypísaniu kolaudačného konania je podľa žalobcu potrebné kolaudačnému orgánu predložiť všetku predpísanú dokumentáciu od úradov, ktoré majú právo sa k pripravenosti stavby na kolaudáciu vyjadriť. Pokiaľ prišlo k zahájeniu kolaudačného konania, museli byť príslušné písomnosti predložené. Až následne bolo zistené, že v budove sa nedovolene podniká a po zásahu žalovaného úpravou elektrického vedenia, osadenia a prevádzkovania strojov už predložená dokumentácia nezodpovedá deklarovanému stavu. Revízna správa elektrického vedenia sa odlišovala a žalovaným bol zriadený pneuservis, ktorý tam nebol plánovaný. Odvolací súd s nejasným myšlienkovým postupom vznik ušlého zisku poprel, a to z dôvodu, že neboli predložené faktúry, pričom odvolací súd mal podľa žalobcu bez nazretia do znaleckého posudku rozhodnúť o nezohľadnení znaleckého posudku. K namietanému obdobiu ušlého zisku žalobca uviedol, že odvolací súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože v období, kedy ešte neprevádzkoval svoju činnosť v sporných nehnuteľnostiach a budova nebola skolaudovaná, nebolo možné legálne vykonávať činnosť. Preto žalobca predložil súdu znalecký posudok, kde znalecká organizácia vychádzala z obdobia fungovania prevádzky žalobcu v sporných priestoroch.
4.1. Odvolací súd ďalej podľa žalobcu nezdôvodnil prečo neuznáva žalobcov nárok na náhradu škody titulom zanechania služby skladovania sezónnych pneumatík pre súkromné účely. Žalobca preukázal tento nárok fotodokumentáciou a výpoveďami svedkov. Žalobca adresoval žalovanému aj písomnú výzvu na odstránenie pneumatík. Žalovaný nepoprel, že by sa tam pneumatiky nachádzali, ale na výzvu nereagoval. Žalobca následne musel vyhľadať majiteľov pneumatík a zabezpečiť ich výdaj, čo predstavovalo pre žalobcu neplánované výdavky. Odvolací súd podľa žalobcu považoval tieto skutočnosti za neexistujúce.
4.2. Vo vzťahu k odberu elektrickej energie žalobca tvrdí, že odvolací súd aj v tejto časti založil svoje dovolanie na nesprávnom právnom posúdení veci, pretože nie je pravdou, že by sa odber elektrickej energie týkal aj ďalších subjektov, ktoré užívali predmetnú nehnuteľnosť. Na časť budovy užívanej žalovaným bol zriadený samostatný elektromer, čo má vyplývať z vykonaného dokazovania a z toho, že žalovaný uvedenú skutočnosť počas dokazovania na súde prvej inštancie nenamietal. Žalovaný mal faktúru prijať. V ucelenom priestore pre mytie motorových vozidiel je samostatný merač (elektrické hodiny), ktorý meria spotrebu elektrickej energie len v tomto priestore. Žalobca predložil súdu prvej inštancie aj prehľad používaných strojov a prístrojov, s ktorými žalovaný pracoval.
4.3. Vodné a stočné žalobca účtoval žalovanému podľa predchádzajúcej dohody, čím vznikol rozdiel na ťarchu žalobcu. Podľa žalobcu nie je možné „kompenzovať spotrebu so studenou vodou, ktorá zanecháva na mycej karosérii vozidiel fľaky a poškodenia, ktoré by zákazník na vozidle neprijal. To však je chémia, ktorou sa súd nemôže technologicky zabývať, ale nemal by na strane druhej rozhodovať bez patričného zistenia čo najobjektívnejšej pravdy tak, ako mu to ukladá príslušné ustanovenie zákona.“
4.4. Vo vzťahu ku škode za parkovanie, stráženie a monitorovanie a vo vzťahu ku škode titulom obmedzenia voľnej kapacity budovy a pohybu klientov z dôvodu zanechania strojov a zariadení pred odstránením, dovolateľ uviedol, že závery odvolacieho súdu sú zmätočné, pretože z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že „žalobca podal žalobu na náhradu škody nie žalobu na zaplatenie a nakoľko žalovaný užíval nehnuteľnosť nezákonne a bez povolenia logicky z toho vyplýva, že nemal uzatvorenú zmluvu so žalobcom.“ Žalobca v konaní preukázal vznik škody spočívajúci v nepovolenom parkovaní a skladovaní predmetov zádržného práva. „Žalobca v súlade s právnou zásadou, že nie je potrebné dokazovať, čo existuje, čo je dokázané, vlastne kopíruje cenník miest podobnej veľkosti a významu, ale ani nie vo výške odplaty za parkovanie pre uzavreté areály, ako je aj tento prípad uzavretého areálu, ale cenník najlacnejšej výšky odplaty ako na súkromnom pozemku súkromník.“
4.5. Súdu prvej inštancie bolo dňa 20. decembra 2021 doručené aj podanie žalobcu označené ako „Dodatok žalobcu k dovolaniu z 5. novembra 2021“. Uvedené podanie bolo súdu doručené po uplynutí lehoty na podanie dovolania a podanie spísal a podal žalobca osobne, teda nie v zastúpení zvoleným právnym zástupcom pre dovolacie konanie.
4.6. Žalobca doručil súdu vyjadrenie k dovolaniu žalovaného zo dňa 22. februára 2022, v ktorom vyjadril názor, že žalovaným tvrdené nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je

neopodstatnené. Žalobca v konaní nespochybnil, že žalovaný odvážal pneumatiky, avšak žalovaný spôsobil žalobcovi škodu tým, že použité pneumatiky zanechal v areáli žalobcu. Žalovaný podľa žalobcu nepreukázal, že je daný dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a dovolanie žalovaného je preto potrebné odmietnuť.
4.7. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu a k vyjadreniu žalobcu k dovolaniu žalovaného zo dňa 22. februára 2022 nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podali včas strany sporu zastúpené advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania, dospel k záveru, že dovolanie žalobcu a dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

K dovolaniu žalobcu

6. Žalobca dôvodnosť svojho dovolania zakladá na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie uplatnené pre nesprávne právne posúdenie veci je podľa § 432 ods. 2 C. s. p. potrebné vymedziť tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto posúdenia. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd neaplikuje správnu právnu normu alebo ak uskutoční nesprávny výklad aplikovanej právnej normy alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodí nesprávne právne závery.
6.1. Žalobca vo svojom dovolaní uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom spočíva v nevysporiadaní sa s vykonaným dokazovaním a listinnými dôkazmi a v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu (vo vzťahu k ušlému zisku zapríčinenému sklzom kolaudačného konania), v nevysvetlení prečo odvolací súd neuznal žalobcov nárok na náhradu škody za zanechanie služby skladovania sezónnych pneumatík pre súkromné osoby a v skutočnosti, že nie je pravdou, že odber elektrickej energie sa týkal aj ďalších subjektov, ktoré užívali predmetnú nehnuteľnosť. Na záver dovolania žalobca vo vzťahu k časti nároku na náhradu škody za parkovanie vozidiel žalovaného a skladovanie predmetov zádržného práva konštatoval, že tvrdenia odvolacieho súdu sú v rozpore so zisteným skutkovým stavom.

6.2. Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu, že v časti, ktorou zamietol žalobu, nemal z dôkazov produkovaných žalobcom a dôkazov vykonaných v konaní za preukázané, že boli naplnené predpoklady zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu. Odvolací súd uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný svojim konaním spôsobil žalobcovi škodu (ušlý zisk) titulom sklzu kolaudačného konania a škodu titulom skladovania a vydania sezónnych pneumatík tretím osobám, pričom podľa odvolacieho súdu nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a spôsobenou škodou a ani výška spôsobenej škody. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na skutkové zistenia vyplývajúce z listinných dôkazov ku kolaudačnému konaniu. Vo vzťahu k náhrade škody titulom spotreby elektrickej energie, titulom dohodnutého paušálu za vodné - stočné, titulom parkovania, stráženia a monitorovania kamerovým systémom v areáli ponechaných vozidiel, titulom obmedzenia voľnej kapacity budovy a pohybu klientov z dôvodu zanechaných strojov a zariadení a titulom skladovania predmetov uplatneného zádržného práva, sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že zistený skutkový stav nepreukázal splnenie predpokladov pre zodpovednosť žalovaného za škodu, náhradu ktorej uplatnil žalobca v tomto konaní. Žalobca tak v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno.
6.3. Žalobca v dovolaní namieta nesprávne skutkové zistenia odvolacieho súdu, nedostatočné vysporiadanie sa s vykonaným dokazovaním a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. Takéto vymedzenie dovolania žalobcu nezodpovedá vymedzeniu dovolania prípustného podľa § 421 C. s. p. v súlade s kritériami vymedzenými v § 432 ods. 2 C. s. p. Žalobca neuviedol akú právnu otázku mal odvolací nesprávne vyriešiť a nevymedzil v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia veci. Dovolací súd vzhľadom na skutkové zistenia namietané dovolateľom a ďalej dovolateľom namietané nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, nedokázal z obsahu dovolania identifikovať právnu otázku, ktorej nesprávne právne posúdenie by dovolateľ namietal. Najvyšší súd pritom nie je

oprávnený dopĺňať za dovolateľa dovolacie dôvody, ale je viazaný dovolacími dôvodmi tak, ako ich vymedzil dovolateľ (§ 440 C. s. p.).
6.4. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol. Dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod v súlade s § 432 ods. 2 C. s. p.
6.5. Na Dodatok žalobcu k dovolaniu z 5. novembra 2021 doručený súdu prvej inštancie osobne dňa 20. decembra 2021 spísaným samotným žalobcom (bez právneho zastúpenia), dovolací súd neprihliadal z dôvodu, že dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), o čom bol žalobca poučený v rozsudku odvolacieho súdu a žalobca mal v dovolacom konaní riadne zvoleného advokáta, ktorý za žalobcu aj spísal a podal dovolanie. Predmetný dodatok žalobcu bol zároveň podaný po uplynutí lehoty na podanie dovolania, keďže rozsudok odvolacieho súdu bol žalobcovi doručený dňa 9. septembra 2021 (č. l. 915) a žalobca dodatok doručil súdu prvej inštancie osobne dňa 20. decembra 2021. Po uplynutí lehoty na podanie dovolania už dovolateľ nemôže rozširovať dôvody podaného dovolania.

K dovolaniu žalovaného

7. Žalovaný svoje dovolanie odôvodnil nesprávnym procesným postupom súdu, ktorým súd žalovanému znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Nesprávny procesný postup súdu podľa žalovaného spočíva v porušení práva na predvídateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu a v jeho nedostatočnom odôvodnení.
7.1. Nepredvídateľnosť rozsudku odvolacieho súdu žalovaný bližšie nevymedzil. Najvyšší súd ani nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné rozhodnutiu odvolacieho súdu pripísať atribút nepredvídateľnosti. Odvolací súd, na základe odvolania podaného žalovaným zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu napadnutom žalovaným a z dôvodov tvrdených žalovaným tak, že žalobcovi nepriznal ani nárok na náhradu ušlého zisku titulom sklzu kolaudačného konania a ani nárok na náhradu škody titulom zanechania služby skladovania sezónnych pneumatík pre súkromné osoby a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu nižšiu než žalobcovi priznal súd prvej inštancie. Odvolací súd tak v časti vyhovel odvolaniu žalovaného, rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne zmenil v prospech žalovaného, a to na základe odvolacích námietok vymedzených žalovaným. Princíp predvídateľnosti rozhodovania a rozhodnutia znamená, že účastníci právnych vzťahov môžu legitímne očakávať, že štátne orgány budú v skutkovo a právne porovnateľných prípadoch rozhodovať rovnako (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 25. júna 2019, sp. zn. III. ÚS 275/2018). Vzhľadom na to, že žalovaný neuviedol v čom má spočívať nepredvídateľnosť rozsudku odvolacieho súdu, nepoukázal na iné rozhodnutia vydané v obdobných veciach a dovolací súd taký dôvod neidentifikoval, prípustnosť a dôvodnosť dovolania žalovaného v tejto časti nezistil.
7.2. Vo vzťahu k nároku na náhradu škody za rozbitie podlahy pre osadenie strojov a potrubia, pri ktorom odvolací súd rozhodol zhodne so súdom prvej inštancie, že žalovaný je povinný žalobcovi nahradiť škodu vo výške 676,- eur, žalovaný namieta nedostatočné, nesprávne a nezrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Žalovaný pre bližšie vysvetlenie svojej dovolacej námietky ďalej v dovolaní uvádza, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie má byť zrejmé, že k poškodeniu podlahy žalovaným neprišlo a spochybňuje nižšími súdmi ustálený skutkový stav. Žalovaný zároveň uvádza, že záver súdu o zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú žalobcovi je potrebné považovať za nesprávne právne posúdenie veci. Rovnako (nesprávnymi skutkovými zisteniami) žalovaný v dovolaní odôvodňuje aj nedostatočné, nesprávne a nezrozumiteľné odôvodnenie ostatných nárokov na náhradu škody priznaných odvolacím súdom žalobcovi, a to nároku na náhradu škody titulom neoprávnených zásahov do elektroinštalácie, titulom likvidácie starých pneumatík v počte 500 kusov a titulom upratovania po stavebných zásahoch.
7.3. Podľa § 442 C. s. p. je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.
7.4. Skutkové zistenia a odvolacím súdom ustálený skutkový stav nemôžu byť predmetom dovolacieho prieskumu vzhľadom na citované ust. § 442 C. s. p. a viazanosť dovolacieho súdu skutkovým stavom zisteným odvolacím súdom. Dovolací súd nie je oprávnený sám vykonávať dokazovanie, preto nie je oprávnený ani nižšími súdmi vykonané dokazovanie prehodnocovať. Odvolací súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z rozsiahleho dokazovania vykonaného v konaní pred súdom prvej inštancie,

počas ktorého bol vykonaný aj výsluch viacerých svedkov. Následné hodnotenie výpovedí svedkov súdom namietané dovolateľom, a to i v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi, bolo vykonané v súlade s § 191 C. s. p. a princípom voľného hodnotenia dôkazov upravenom v čl. 15 C. s. p. Pri protichodných výpovediach svedkov je úlohou súdu posúdiť jednotlivé čiastkové zistenia, vierohodnosť výpovedí, ako aj súladnosť zistení s ostatnými dôkazmi vykonanými v konaní a len samotná skutočnosť, že sa v konaní vyskytli protichodné tvrdenia svedkov automaticky neznamená, že by žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Dovolací súd preto konštatuje, že na namietaných nesprávnych skutkových zisteniach odvolacieho súdu nie je možné založiť prípustnosť a dôvodnosť dovolania žalovaného a uvedené vymedzenie dovolacieho dôvodu ani nezodpovedá § 431 C. s. p.
7.5. Namietané nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu žalovaný vyvodzuje práve z nesprávnych skutkových zistení. Žalovaný v dovolaní namieta, že z žalovaným produkovaných dôkazov vyplýva, že k poškodeniu podlahy žalobcu neprišlo, neprišlo ani k zásahom do elektroinštalácie, žalovaný riadne zabezpečil likvidáciu starých pneumatík a vzhľadom na to, že žalobcom tvrdené stavebné zásahy neboli podľa žalovaného v skutočnosti vykonané, nemohlo byť vykonané ani žiadne upratovanie. V uvedenom tak žalovaný síce tvrdí, že namieta nedostatočné a nezrozumiteľné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, v skutočnosti ale namieta zreteľne vysvetlené skutkové závery uvádzané odvolacím súdom a súdom prvej inštancie. Dovolacie námietky žalovaného tak spočívajú v nespokojnosti žalovaného so skutkovým stavom ustáleným odvolacím súdom a s rozhodnutím odvolacieho súdu a nie v konkrétnych nedostatkoch odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu.
7.6. Najvyšší súd v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu a ani v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie napokon ani nezistil logické nedostatky, rozpor v jednotlivých záveroch súdu alebo nedostatočné zodpovedanie otázok podstatných pre konanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie a rozhodnutie odvolacieho súdu tvoria jeden celok (porovnaj II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Súd prvej inštancie pri jednotlivých položkách (str. 12 až 14 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie) podrobne vysvetlil z akých konkrétnych dôkazov vyvodil príslušné skutkové zistenia. Odvolací súd poukázal v odôvodnení svojho rozhodnutia na tieto skutkové zistenia súdu prvej inštancie a uzavrel, že vzhľadom na zistený skutkový stav, je zrejmé, že žalovaný spôsobil žalobcovi škodu, ktorá je v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaným a žalovaný je preto povinný škodu žalobcovi nahradiť. Vzhľadom na uvedené dovolací súd nezistil nedostatočné alebo nezrozumiteľné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu.
7.7. Dovolací súd neopomenul, že žalovaný vo svojom dovolaní namieta aj nesprávne právne posúdenie veci, a to napriek tomu, že svoje dovolanie uplatnil pre dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Nesprávne právne posúdenie veci žalovaný v dovolaní bližšie nevymedzil a dovolací súd ani neidentifikoval, že by žalovaný v dovolaní vymedzil dovolací dôvod v súlade s § 432 ods. 2 C. s. p. Zároveň prípustnosť dovolania uplatneného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. by bola vylúčená aj podľa ust. § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p., keďže žalovaný dovolaním napáda rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu, ktorým bol zaviazaný na zaplatenie sumy 1 281,- eur s príslušenstvom žalobcovi, teda sumy, ktorá neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby (3 520,- eur).
7.8. Vzhľadom na vyššie uvedené závery, dovolací súd nezistil dôvody, na ktorých by bolo možné založiť prípustnosť dovolania žalovaného podľa § 420 písm. f/ C. s. p., a preto dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

8. Vzhľadom na odmietnutie dovolania žalobcu i žalovaného, najvyšší súd žiadnej zo sporových strán nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, a to z dôvodu, že žalobca i žalovaný boli v konaní o dovolaní neúspešní.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.